

Rendelkező rész

- 1) A tüzelőanyagként értékesített, és a veszélyes hulladékokról szóló, 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelv által meghatározott kategóriákba nem tartozó nehézfűtőolaj nem minősül hulladéknak az 1996. május 24-i 96/350/EK bizottsági határozattal módosított, a hulladékokról szóló 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében, ha azt gazdaságilag előnyös feltételek mellett felhasználják vagy kereskedelmi forgalomba hozzák, és ha előzetes feldolgozási eljárás nélkül tüzelőanyagként ténylegesen felhasználható.
- 2) A hajótörés következtében véletlenül a tengerbe ömlött szénhidrogének, amelyek vízzel és üledékkel keveredve valamely tagállam partjainál szétterülnek, majd partra sodródnak, a 96/350 bizottsági határozattal módosított 75/442 tanácsi irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében hulladéknak minősülnek, mivel előzetes feldolgozási eljárás nélkül felhasználásukra vagy kereskedelmi forgalomba hozatalukra nincs lehetőség.
- 3) A 96/350 bizottsági határozattal módosított 75/442 irányelv 15. cikkének alkalmazásában a szénhidrogének véletlen, valamely tagállam tengerpartjának szennyeződését előidéző tengerbe ömlésére vonatkozóan:
 - a nemzeti bíróság megállapíthatja, hogy e szénhidrogének eladója és az azt szállító hajó bérlője a 75/442 irányelv 1. cikkének b) pontja értelmében „hulladéktermelő”, azaz ugyan-ezen irányelv 15. cikke második albekezdésének első része alkalmazásában „korábbi birtokos”, ha e bíróság az egyedül általa mérlegelendő tényállás fényében arra a következtetésre jut, hogy ezen eladó bérlő hozzájárult a hajótörés által okozott szennyezés bekövetkeztének kockázatához különösen azáltal, hogy nem tett az ilyen esemény megelőzésére irányuló, a hajó kiválasztására vonatkozó intézkedéseket;
 - ha kiderül, hogy a szénhidrogének véletlen tengerbe ömlésekor keletkezett hulladék ártalmatlanításának költségeit az említett alap nem vállalja át, vagy az adott káreseményre előírt felső határ kimerítése miatt nem vállalhatja át, és ha a felelősség említett korlátozása vagy a felelősség alóli mentesülés miatt a tagállam jogrendszere – ideértve a nemzetközi egyezményekből eredő szabályozást is – megakadályozza, hogy e költségeket a hajó tulajdonosa és/vagy bérlője viselje még abban az esetben is, ha e személyek a 75/442 irányelv 1. cikkének c) pontja értelmében „birtokosnak” tekintendők, akkor az ilyen nemzeti jogrendszernek ezen irányelv 15. cikkének megfelelő átültetése érdekében lehetővé kellene tennie, hogy az említett költségeket azon termék gyártója viselje, amelyből az így kiömlött hulladék származik. Mindazonáltal a szennyező fizet elvvel összhangban az ilyen gyártó csak akkor kötelezhető a költségek viselésére, ha tevékenységével hozzájárult a hajótörés okozta szennyezés bekövetkezésének veszélyéhez.

(¹) HL C 129., 2007.6.9.

A Bíróság (harmadik tanács) 2008. június 19-i ítélete (a Raad van State van België előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers VZW, Andibel VZW kontra Belgische Staat

(C-219/07. sz. ügy) (¹)

(EK 30. cikk – 338/97/EK rendelet – A vadon élő állat- és növényfajok védelme – Bizonyos, e rendeletben említett vagy a rendelet által nem érintett fajokba tartozó emlősök tartásának tilalma – Más tagállamokban engedélyezett tartás)

(2008/C 209/15)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Raad van State van België

Az alapeljárás felei

Felperesek: Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers VZW, Andibel VZW

Alperes: Belgische Staat

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Raad van State van België — Az EK 30. cikk és a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló, 1996. december 9-i 338/97/EK tanácsi rendelet (HL L 61., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 3. kötet, 136. o.) értelmezése — Olyan nemzeti szabályozás, amely előírja azon fajok listáját, amelyeket az adott tagállamban tartani lehet, és amelynek az a hatása, hogy kizárja a rendelet B., C. vagy D. mellékletében említett, valamint a rendelet hatálya alá nem tartozó fajok tartását — A rendelettel összhangban lévő jogszabályokkal rendelkező más tagállamokban engedélyezett tartás.

Rendelkező rész

Az EK 28. cikkel és az EK 30. cikkel, önmagukban vagy a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló, 1996. december 9-i 338/97/EK tanácsi rendelettel összefüggésben, nem ellentétes egy olyan, az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozás, amelynek alapján az olyan emlősökre, amelyek nem az e rendeletben kifejezetten felsorolt fajok valamelyikébe tartoznak, behozatali, tartási és kereskedelmi tilalom alkalmazandó az e rendelet A. mellékletében nem szereplő emlősállatfajok tekintetében, ha a jelen ítélet 27–29. pontjában említett érdekek és követelmények védelme vagy tiszteletben tartása a Közösségen belüli kereskedelmet kevésbé korlátozó intézkedésekkel nem biztosíthatók ugyanolyan eredményesen.

A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy:

- a tartásra engedélyezett emlősfajok listájának összeállítása és későbbi módosításai objektív és hátrányos megkülönböztetést nem tartalmazó kritériumokon alapulnak-e;
- szabályozott-e az újabb emlősfajoknak az engedélyezett fajok nemzeti listájára történő felvételét lehetővé tevő eljárás, ez az eljárás könnyen hozzáférhető-e, ésszerű időn belül lefolytatható-e, és ha a felvétel elutasításával végződik, amelyet indokolni kell, bíróság előtt megtámadható-e;
- valamely fajnak a fenti listára történő felvétele vagy az e listán nem szereplő fajok példányai tekintetében személyes eltérés iránti kérelmet az illetékes közigazgatási hatóságok csak akkor utasíthatják-e el, ha az adott faj példányainak tartása ténylegesen veszélyezteti a fent említett érdekek és követelmények védelmét; és
- az 1995. május 4-i törvénnyel módosított, az 1986. augusztus 14-i, az állatok kíméletéről szóló törvény 3a. cikke 2. §-a 3. pontjának b) alpontjában és 6. pontjában az e listán nem szereplő emlősfajok egyedeinek tartása vonatkozásában meghatározott feltételek objektíve igazolhatók-e, és nem lépnek-e túl azon a mértéken, ami a nemzeti szabályozás által meghatározott célkitűzés eléréséhez összességében szükséges.

(¹) HL C 155., 2007.7.7.

A Bíróság (negyedik tanács) 2008. június 19-i ítélete – Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság

(C-220/07. sz. ügy) (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – 2002/22/EK irányelv – Elektronikus hírközlés – Az egyetemes szolgáltatás ellátásával megbízott vállalkozások kijelölése – Helytelen átültetés)

(2008/C 209/16)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: J.-P. Keppenne és M. Shotter meghatalmazottak)

Alperes: Francia Köztársaság (képviselők: G. de Bergues és B. Messmer meghatalmazottak)

Tárgy

Tagállami kötelezettségszegés – Az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus

hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Egyetemes szolgáltatási irányelv”) (HL L 108., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 367. o.) [8., 12. és 13. cikkeinek] helytelen átültetése – Hatékony, tárgyilagos, átlátható és megkülönböztetéstől mentes kijelölési mechanizmus alkalmazásának kötelezettsége az egyetemes szolgáltatás ellátásával megbízott vállalkozások kijelölése során – Nemzeti jogszabály, amely eleve kizárja azokat a gazdasági szereplőket, amelyek nem képesek ezt a szolgáltatást a nemzeti terület egészén ellátni.

Rendelkező rész

1) A Francia Köztársaság – mivel átültette a belső jogba az egyetemes szolgáltatás ellátásának garantálására alkalmas vállalkozások kijelöléséről szóló rendelkezéseket – nem teljesítette az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Egyetemes szolgáltatási irányelv”) 8. cikkének (2) bekezdéséből, 12. és 13. cikkéből valamint a IV. mellékletéből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság a Francia Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 211., 2007.9.8.

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2008. június 24-i ítélete – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség

(C-272/07. sz. ügy) (¹)

(Közbeszerzési szerződések – 2004/18/EK irányelv – Az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolása – Az előírt határidőben történő átültetés elmaradása)

(2008/C 209/17)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: B. Stromsky és D. Kukovec meghatalmazottak)

Alperes: Luxemburgi Nagyhercegség (képviselő: C. Schiltz meghatalmazott)